

Inhoud

2 Interview met Adelheid Roosen

In de beeldvorming staat dementie vooral voor aftakeling en verlies. Actrice en theatermaker Adelheid Roosen heeft door haar ervaringen met haar dementerende moeder een ander beeld gekregen. 'Ik vind dementie een veel groter probleem van de maatschappij dan van de mensen die het hebben.'

8 Familieparticipatie als nieuwe trend

Een kampeerweekend voor de kleinkinderen, een Grand Café, aandacht voor het sociale netwerk van bewoners. Zorgorganisaties ontplooiën steeds vaker initiatieven om familieleden van bewoners nauwer bij de zorg te betrekken en het bezoek aan de zorginstelling aantrekkelijker te maken.

14 Dementie van binnenuit: Albert Bonneure

Albert Bonneure (85) heeft dementie. En daarvan wil hij getuigen, want de positie van mensen met dementie laat naar zijn idee veel te wensen over. 'De mensen denken te snel: zo iemand weet niet meer wat hij zegt!'

22 Bekentenissen van een aspirant-kok

Vijf kleinschalige woonvoorzieningen bezocht journalist en amateurkok Frank Pol voor de serie 'Kleinschalig koken in de praktijk'. Maar nu is het tijd om zelf de pollepel ter hand te nemen. 'Dit wordt geen gemakkelijke openingswedstrijd realiseer ik me.'

30 Mantelzorgers voor mantelzorgers

Veel familieleden hebben moeite met hun nieuwe rol als hun dementerende naaste naar een zorginstelling verhuist. In twee Vlaamse woon- en zorgcentra schakelt men lotgenoten in om hen wegwijs te maken en te begeleiden.

En verder in dit nummer:

7 In zicht 13 Mantelzorgen 18 Van dementie naar Korsakov
21 In de etalage: improvisatietheater voor jong-dementerenden
26 Onder de loep: de zeggingskracht van wisselende prestaties
29 Nieuws van de Vereniging voor Psychogeriatric
32 Doordenker.

In beeld

Familie

Goed samenspel met de familie van mensen met dementie is voor veel hulpverleners een vanzelfsprekendheid. In elk geval zolang het om thuiswonende cliënten gaat. Hebben cliënt en familie eenmaal de stap naar een zorgvoorziening gezet, dan lijkt die vanzelfsprekendheid nog wel eens naar de achtergrond te verdwijnen. Wij nemen als hulpverleners de zorg nu eenmaal graag uit handen en stellen bemoeienis van familieleden dan

lang niet altijd op prijs. In dit nummer van DENKBEELD ruim aandacht voor de ingewikkelde verhouding tussen hulpverleners en familieleden.

Zo laat Theo Royers in zijn artikel over familievriendelijke ouderenzorg zien wat zorgorganisaties doen om de relatie met familieleden te verbeteren en hen meer bij de zorg te betrekken. Dat is hard nodig, want zo stelt Royers: 'Zorgorganisaties zullen in de toekomst geen hoogwaardige zorg kunnen bieden zonder de blijvende betrokkenheid en inzet van familieleden.'

Dat van familieleden veel valt te leren, blijkt ook uit het interview dat Loes den Hollander met actrice Adelheid Roosen had over de dementie van haar moeder. Roosen zoekt en vindt schoonheid in het ziekteproces van haar moeder, ook in de onttakeling die daarmee gepaard gaat. 'Waarom zien we de geboorte wel als een avontuur en het verlaten van de wereld niet?' vraagt ze zich af. Het maakt dat wij als 'gezond' deel van de samenleving krampachtig reageren op het gedrag van mensen met dementie. En het daardoor alleen nog maar vreemder maken.

De negatieve kijk van de samenleving op dementie heeft Alzheimerpatiënt Albert Bonneure aan den lijve ondervonden. In de serie 'Dementie van binnenuit' vertelt hij aan Patrick Verhaest hoe hij zijn ziekte beleeft: 'Er wordt niet over dementie gesproken, want dat is oneer, frustrerend, het hoort bij het afval!' Aan de nuancering van dat beeld van dementie wil DENKBEELD graag bijdragen. Door mensen met dementie zelf aan het woord te laten, bijvoorbeeld. Maar ook door bekende en onbekende Nederlanders en Vlamingen een platform te geven waar ze openhartig over hun ervaringen met dementie kunnen vertellen. Maar natuurlijk is er in DENKBEELD ook ruimte voor andere onderwerpen. Wat dacht u van Korsakov, onderzoek naar de zeggingskracht van wisselende prestaties en van kleinschalig koken?

Met deze 'In beeld' neem ik het stokje over van René Denis. René heeft na jaren van trouw adjunct-hoofdredacteurschap besloten het iets rustiger aan te doen. De nadruk ligt op iets, want hij blijft als redacteur zijn kennis en ervaring aan DENKBEELD geven. René bedankt en fijn dat je lid van de redactie blijft.

Hugo van Waarde, adjunct-hoofdredacteur

